

ради това най-убедително моля, да ме разкжаш и да утолиш своя глад с месата ми.

— Твоите думи, наистина, са много похвални, подзели веднага другите; те показват, че ти си напълно готов да принесеш себе си в жертва на царя. Ала при все това, ние се боим, че твоето месо, вместо полза, ще причини на нашия господар само вреда.

При тия думи, чакала сжщо се замжчал и се отстранил.

— От своя страна, — заговорил след туй вжлжт, — аз сжщо поднасям пред краката на моя повелител своя живот, и се надявам, че той не ще откаже да приеме от мене тая ничтожна жертва, като ме изеде с апетит.

Но тук другите вжзразили:

— Твоето предложение най-добре доказва, колко си ти предан на нашия повелител, ала твоето месо ще породи болка в гжрлото и неговото употребление е сжща отрова.

Тогава и вжлка, подобно на предишните, се дрпнал на страна.

Сега дошел реда на камилата. И като се поклонила тежко, тя продумала:

— Тжй като тук всички говорят за предложение на твоя драгоценен живот, наш многолюбимий господарю, — да те запази Аллах още за джлги, джлги години, — то и аз, твоя покорен слуга, заявявам сжщо, че с радост сжм готова да дам месото си за твоята царска трапеза. Стори ми, моля те, тая милост и без много протакане — изяж ме тозчас!

Тогава лицемерите в едно гжрло вжзкликнали:

— Твоите думи, о камило! показват ясно как горещо обичаш ти нашия любим цар и колко голяма е твоята привжрзаност кжм него! Наистина, не може да се отрече, че твоето месо е нежно и вкусно. Хвала на тебе, добра другарко, че ти тжй драговошно се жертвуваш за нашия благодетел! Наистина, ти ще умреш, но пжк за туй спомена за твоята благородна постжпка ще живее вечно посред зверовите.

И едва издумали това, те веднага всички се нахвжрили на камилата. Бедното животно не им се вжзпротивило никак. И те бжрже-бжрже го раздробили на кжсове, като по тоя начин си осигурили храна за няколко дена.

От руски преведе: Г. П.

Гжската

басня — от Лесинг.

Перата на една гжска бяха тжй бяли, че дори и току-що падналият сняг засрамваха. Горда за тоя дар, що ѝ бе дала природата, тя си вжобрази, че е родена да бжде по-скоро лебед, нежели това, което бе. Тя странеше от себеподобните си и плуваше отделно, самичка, величествено на длжж и на шир по жлатото. И тя ту протягаше шията си, чиято кжсина я издаваше, мжчейки се да я направи някак по-джлга, ако може, ту се старяеше да ѝ придаде оная великолепна извивка, при която лебеджт има най-достойния изглед на Аполонова птица. Ала напраздно; шията ѝ бе тжй корава и тжй непригодна за грациозно извиване, че всички нейни усилия отидоха на пусито и тя си остана пак сжщата смешна гжска, не стана лебед.

От немски Г. П.

